

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

11 юли 2013 година*

„Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 206 — Възникване на митническо задължение — Кражба на стоки, поставени под режим на митническо складиране — Понятие за безвъзвратна загуба на стока в резултат от непреодолима сила — Директива 2006/112/ЕО — Член 71 — Данък върху добавената стойност — Данъчно събитие — Изискуемост на данъка“

По дело C-273/12

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Cour de cassation (Франция) с акт от 30 май 2012 г., постъпил в Съда на 4 юни 2012 г. в рамките на производство по дело

Directeur général des douanes et droits indirects,

Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

срещу

Harry Winston SARL,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-жа R. Silva de Lapuerta, председател на състав, г-н G. Arestis (докладчик), г-н J.-C. Bonichot, г-н Ал. Арабаджиев и г-н J. L. da Cruz Vilaça, съдии,

генерален адвокат: г-н N. Wahl,

секретар: г-н V. Tourrès, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 21 март 2013 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Harry Winston SARL, от X. Jauze, avocat,
- за френското правителство, от г-н G. de Bergues и г-н D. Colas, както и от г-жа C. Candat, в качеството на представители,
- за чешкото правителство, от г-н M. Smolek и г-н J. Vlácil, в качеството на представители,

* Език на производството: френски.

- за естонското правителство, от г-жа M. Linntam, в качеството на представител,
- за гръцкото правителство, от г-жа K. Paraskevopoulou и г-жа Z. Chatzipavlou, в качеството на представители,
- за италианското правителство, от г-жа G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от г-н G. Albenzio, avvocato dello Stato,
- за Европейската комисия, от г-жа C. Soulay и г-н B.-R. Killmann, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 206 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г. (ОВ L 363, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 7, стр. 15, наричан по-нататък „Митническият кодекс“) и на член 71 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7, наричана по-нататък „Директивата за ДДС“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Directeur général des douanes et droits indirects [генерален директор по въпросите на митата и косвените данъци] и Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières [началник на агенцията за проверки към Националната дирекция за извършване на справки и митнически проверки] (наричани по-нататък общо „митническата администрация“), от една страна, и от друга — Harry Winston SARL (наричано по-нататък „Harry Winston“), по повод на плащането на митата и данъка върху добавената стойност (наричан по-нататък „ДДС“) върху стоки, които са откраднати, докато са били под режим на митническо складиране.

Правна уредба

Правото на Съюза

Директива 79/623/ЕИО

- 3 Девето съображение от Директива 79/623/ЕИО на Съвета от 25 юни 1979 година за хармонизиране на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно митническото задължение (ОВ L 179, стр. 31), отменена с Митническият кодекс, е имало следния текст:

„[...] освен плащането на митническото задължение или неговото погасяване по давност съгласно действащите разпоредби, основанията за погасяването му трябва да почиват на обстоятелството, че стоката действително не е използвана по икономическо предназначение, оправдаващо облагането с вносни или износни мита“ [неофициален превод].

Митнически кодекс

4 Член 202, параграф 1 от Митническият кодекс гласи:

„Вносно митническо задължение възниква при:

а) неправомерно въвеждане на митническата територия на Общността на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове;

или

б) неправомерно въвеждане на стоки от свободна зона или свободен склад в други части от митническата територия на Общността.

По смисъла на този член неправомерно въвеждане е всяко въвеждане при нарушаване на членове 38—41, както и на член 177, второ тире“.

5 Член 203 от Митническият кодекс предвижда:

„1. Вносно митническо задължение възниква при:

— отклонение от митнически надзор на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове.

2. Митническото задължение възниква в момента на отклонението на стоките от митнически надзор.

3. Длъжникът е:

— лицето, отклонило стоките от митнически надзор,

— лицата, участвали при отклонението на стоките, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че стоките се отклоняват от митнически надзор,

— лицата, придобили или задържали стоките, които са знаели или според обстоятелствата е трябвало да знаят, че към момента на придобиване или получаване на стоките те са били отклонени от митнически надзор,

и

— когато е приложимо, лицето, отговорно да изпълни задълженията, произтичащи от временното складиране на стоките или от ползването на митническия режим, под който са били поставени стоките“.

6 Съгласно член 204 от Митническият кодекс:

„1. Вносно митническо задължение възниква в случаи, различни от посочените в член 203, при:

а) неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове при временното складиране или ползването на митническия режим, под който те са поставени;

[...]

освен когато се установи, че нередностите нямат реално въздействие върху правилното функциониране на временното складиране или съответния митнически режим.

[...]“.

7 Член 206, параграф 1 от Митническият кодекс предвижда:

„Чрез дерогация от членове 202 и 204, параграф 1, буква а), вносно митническо задължение не възниква за определена стока, когато заинтересуваното лице докаже, че неизпълнението на задълженията му, които произтичат от:

- разпоредбите на членове 38—41 и член 177, второ тире, или
- престоя на стоката при временно складиране, или
- приложението на митническия режим, под който е поставена стоката,

води до пълното ѝ унищожение или безвъзвратна загуба, в резултат на самото естество на стоката, на непредвидими обстоятелства или непреодолима сила, или на разрешение на митническите органи.

По смисъла на този параграф безвъзвратно изгубена стока е всяка стока, чиято употреба е станала невъзможна за когото и да е“.

8 Член 233 от Митническият кодекс има следното съдържание:

„Без да се засягат действащите разпоредби за погасяването по давност на митническото задължение, както и за неплащането на размера на митническото задължение при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, митническото задължение се погасява:

[...]

в) когато при стоки, декларирани за митнически режим, включващ задължението за плащане на сборовете:

- митническата декларация е анулирана,
- преди да им е дадено разрешение за вдигане, стоките са задържани и веднага или впоследствие отнети; унищожени по нареждане на митническите органи; унищожени или изоставени съгласно член 182; унищожени или безвъзвратно загубени поради причина, свързана с естеството на стоките, или поради непреодолима сила или непредвидими обстоятелства.

[...]“.

Директивата за ДДС

9 Член 2, параграф 1, букви а) и г) от Директивата за ДДС гласи:

„Следните сделки подлежат на облагане с ДДС:

а) възмездната доставка на стоки на територията на дадена държава членка от данъчнозадължено лице, действащо в това си качество;

[...];

г) вносът на стоки“.

10 Член 70 от Директивата за ДДС предвижда:

„Данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато стоките се внесат“.

11 Член 71 от Директивата за ДДС е формулиран така:

„1. Когато при въвеждането в Общността стоките се поставят в един от режимите или положенията, посочени в членове 156, 276 и 277 или в режим на временен внос, с пълно освобождаване от вносно мито, или под външен транзитен режим, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем само когато стоките престанат да бъдат в обхвата на приложение на тези режими или положения.

Въпреки това, когато внесените стоки подлежат на облагане с мита, на земеделски налози или на такси, имащи равностоен ефект, установени по дадена обща политика, данъчното събитие настъпва и ДДС става изискуем, когато данъчното събитие по отношение на тези налози настъпи и те станат изискуеми.

2. Когато внесените стоки не подлежат на облагане с някой от налозите, посочени в параграф 1, втора алинея по отношение на данъчното събитие и момента, когато ДДС става изискуем, държавите членки прилагат разпоредбите, които са в сила за управляването на митните сборове“.

12 В член 156, параграф 1, буква в) от Директивата за ДДС е посочено, че „[д]ържавите членки могат да освободят [...] доставката на стоки, които са предназначени да бъдат поставени под режим на митнически склад [...]“.

Френското право

13 В дял III, глава 9 от *Bulletin officiel des douanes* № 6551 от 29 май 2002 г. е посочено:

„А) Липси на стоки, установени от митническата администрация или от ползвателя

Членове 203 и 206 от [Митническият кодекс] и член 520-2 от [разпоредбите за прилагане на Митническият кодекс]

12. Когато стоки бъдат унищожени или безвъзвратно загубени (поради кражба, пожар, наводнение и т.н.), икономическият субект трябва да представи доказателства за унищоженото или загубено количество стоки.

[...]

14. Митата и данъците са изискуеми за количеството липсващи стоки, освен ако икономическият субект докаже, че става въпрос за непредвидими обстоятелства или непреодолима сила.

[...]

С) Освобождаване от мита и данъци

[...]

Непредвидими обстоятелства или непреодолима сила

Членове 203, 206 от [Митническият кодекс] и 862 от [разпоредбите за прилагане на Митническият кодекс]

1. Ако счита, че е жертва на непреодолима сила, вложителят в склада трябва да подаде до митническата служба по надзора писмена молба за освобождаване от мита и данъци за унищожените или загубени стоки, към която се прилагат всички удостоверяващи документи и доказателства [...].

[...]

4. Следва обаче да се отбележи, че в практиката на Съда (Решение от 5 октомври 1983 г. по дело *Esercizio Magazzini Generali и Mellina Agosta* (186/82 и 187/82, *Recueil*, стр. 2951) е установено, че отнемането от страна на трети лица на стоки, подлежащи на облагане с мито, дори без да е установено виновно поведение на длъжника, не погасява съответното задължение. Така кражбата не съставлява случай на непреодолима сила и не води до погасяване на митническото задължение.

[...]“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

14. Вследствие на извършен на 6 октомври 2007 г. въоръжен грабеж с противозаконно лишаване от свобода, по време на който са откраднати бижута, поставени под режим на митническо складиране, с ревизионен акт от 16 ноември 2007 г. митническата администрация иска *Harry Winston* да плати приложимите за тези стоки мита и ДДС. След отхвърляне на административната жалба на *Harry Winston* това дружество подава срещу митническата администрация жалба за отмяна на ревизионния акт.
15. С Решение от 3 юни 2009 г. *Tribunal d'instance du 10^e arrondissement de Paris* отменя ревизионния акт в частта му относно ДДС, а в частта му относно митата спира производството до произнасянето на Съда по два преюдициални въпроса във връзка с тълкуването на член 206 от Митническият кодекс.
16. Митническата администрация подава жалба срещу това съдебно решение.
17. С Решение от 7 декември 2010 г., от една страна, апелативният съд потвърждава решението на *Tribunal d'instance du 10^e arrondissement de Paris*, доколкото с него се отменя ревизионният акт в частта му относно ДДС, а от друга страна, изменя посоченото съдебно решение, що се отнася до митническото задължение.
18. Във връзка с митата, основавайки се на *Bulletin officiel des douanes* № 6551 от 29 май 2002 г., апелативният съд посочва, че френската администрация приравнява кражбата на стоки на тяхното унищожение или безвъзвратна загуба по смисъла на член 206 от Митническият кодекс и че съгласно същата тази доктрина икономическият субект се освобождава от задължение, ако докаже, че безвъзвратната загуба — в конкретния случай кражбата — произтича от непреодолима сила.

- 19 Така апелативният съд приема, че въз основа на принципа на защита на оправданите правни очаквания Harry Winston е могло да счита, че в конкретния случай не следва да заплаща мита, ако докаже, че кражбата е резултат от непреодолима сила. В това отношение апелативният съд посочва, че с оглед на използваното насилие и криминологичните характеристики на разглеждания въоръжен грабеж той е бил непредвидим и не е можел да бъде избегнат, поради което отговаря на условията за непреодолима сила и е довел до безвъзвратна загуба на стоката.
- 20 Що се отнася до ДДС, апелативният съд приема, че в Решение от 14 юли 2005 г. по дело *British American Tobacco и Newman Shipping* (C-435/03, Recueil, стр. I-7077) Съдът е постановил, че кражбата на стоки не съставлява „възмездна[...] доставка на стоки“ по смисъла на член 2 от Директивата за ДДС, поради което в това си качество не подлежи на облагане с ДДС.
- 21 Митническата администрация подава касационна жалба срещу това съдебно решение. Тя посочва, от една страна, че въпреки нейната покана апелативният съд не е проучил въпроса дали в Решение по дело *Esercizio Magazzini Generali и Mellina Agosta*, посочено по-горе, Съдът не е постановил, че кражбата на стоки, подлежащи на облагане с мито, не погасява съответното задължение, и от друга страна, що се отнася до ДДС, че апелативният съд се е произнесъл въз основа на Решение по дело *British American Tobacco и Newman Shipping*, посочено по-горе, макар в конкретния случай данъчното събитие да е било не „възмездната доставка на стоки“ по смисъла на член 2, параграф 1, буква а) от Директивата за ДДС, а „вносът на стоки“ съгласно член 2, параграф 1, буква г) от тази директива.
- 22 Cour de cassation [Касационен съд] подчертава, че наличието на два нови елемента, възникнали след постановяване на Решение по дело *Esercizio Magazzini Generali и Mellina Agosta*, посочено по-горе, не му позволяват да направи извод, че без съмнение това решение все още е част от позитивното право. Първо, в приетия през 1992 г. Митнически кодекс не е възпроизведено установеното в девето съображение от Директива 79/623 изискване, съгласно което погасяването на митническото задължение се поставя в зависимост от установеното или презумирано обстоятелство, че след кражбата стоките са пуснати отново в икономическо обращение — изискване, изтъкнато в Решение по дело *Esercizio Magazzini Generali и Mellina Agosta*, посочено по-горе. Второ, в Решение по дело *British American Tobacco и Newman Shipping*, посочено по-горе, Съдът е приел, че кражбата на стоки не съставлява „възмездна[...] доставка на стоки“ по смисъла на член 2 от Директивата за ДДС, поради което в това си качество не подлежи на облагане с ДДС.
- 23 При тези обстоятелства Касационният съд решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Трябва ли член 206 от [Митническият кодекс] да се тълкува в смисъл, че при конкретните обстоятелства кражбата на стока, поставена в режим на митническо складиране, представлява безвъзвратна загуба на стоката и случай на непреодолима сила, вследствие на което в подобна хипотеза да се смята, че изобщо не е възникнало вносно митническо задължение?
- 2) Може ли кражбата на стоки, държани в режим на митническо складиране, да доведе до настъпването на данъчното събитие и изискуемостта на [ДДС] съгласно член 71 от [Директивата за ДДС]?”.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 24 В самото начало следва да се посочи, че макар запитващата юрисдикция формално да ограничава въпросите си до тълкуването на член 206 от Митническият кодекс, това обстоятелство не е пречка Съдът да ѝ предостави всички насоки за тълкуване на правото на Съюза, които могат да бъдат полезни за решаване на делото, с което тя е сезирана, независимо дали тази юрисдикция ги е посочила във въпросите си. Всъщност поставените въпроси трябва да бъдат решени в светлината на всички разпоредби на Договора за ЕО и на вторичното право, които може да са релевантни по отношение на поставения проблем (вж. в този смисъл Решение от 26 април 2012 г. по дело Van Putten и др., C-578/10—C-580/10, точки 23 и 24, както и цитираната съдебна практика).
- 25 Несъмнено в хипотези, спадащи към приложното поле на член 202 и член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс, в които принципно би трябвало да възникне митническо задължение, член 206 от Митническият кодекс изключва — чрез дерогация от посочените членове — възникването на подобно задължение, когато заинтересованото лице докаже, че неизпълнението на задълженията му произтича от унищожение или безвъзвратна загуба на стоката, в резултат на самото естество на стоката, на непредвидими обстоятелства или непреодолима сила, или на разрешение на митническите органи. От това следва, че член 206 от Митническият кодекс намира приложение само в хипотези, когато е възможно да възникне митническо задължение съгласно член 202 и член 204, параграф 1, буква а) от този кодекс.
- 26 Член 202 от Митническият кодекс се отнася до възникването на митническо задължение в хипотези на неправомерно въвеждане на стока на митническата територия на Съюза, но с оглед на фактите относно спора в главното производство подобна хипотеза не е налице.
- 27 Що се отнася до член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс, той също не може да се приложи в конкретния случай, тъй като касае възникването на вносно митническо задължение при неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, които подлежат на облагане с вносни сборове при ползването на митническия режим, под който са поставени, в случаи, различни от посочените в член 203 от този кодекс. Всъщност членове 203 и 204 от Митническият кодекс имат различни приложни полета, като първият от тях се отнася до поведение, от което произтича отклонение на стоката от митнически надзор, а вторият има за предмет неизпълнение на задълженията и условията, свързани с различните митнически режими.
- 28 За да се определи въз основа на кой от тези два члена възниква вносно митническо задължение, преди всичко трябва да се провери дали разглежданите обстоятелства представляват отклонение от митническия надзор по смисъла на член 203, параграф 1 от Митническият кодекс. Само ако отговорът на този въпрос е отрицателен, тогава могат да се приложат разпоредбите на член 204 от Митническият кодекс (вж. Решение от 12 февруари 2004 г. по дело Hamann International, C-337/01, Recueil, стр. I-1791, точка 30).
- 29 Що се отнася по-специално до понятието за отклонение от митнически надзор, което се съдържа в член 203, параграф 1 от Митническият кодекс, следва да се напомни, че съгласно практиката на Съда това понятие трябва да се разбира като включващо всяко действие или бездействие, в резултат от което се възпрепятства, макар и само временно, достъпът на компетентния митнически орган до стоката под митнически надзор и упражняването на предвидения в митническото законодателство контрол (Решение от 11 юли 2002 г. по дело Liberechim, C-371/99, Recueil, стр. I-6227, точка 55 и цитираната съдебна практика, Решение от

29 април 2004 г. по дело British American Tobacco, C-222/01, Recueil, стр. I-4683, точка 47 и цитираната съдебна практика, както и Решение от 20 януари 2005 г. по дело Honeywell Aerospace, C-300/03, Recueil, стр. I-689, точка 19).

- 30 Такава хипотеза е налице, когато са откраднати стоки, поставени под режим с отложено плащане, както е случаят в делото по главното производство (вж. Решение от 15 септември 2005 г. по дело United Antwerp Maritime Agencies и Seaport Terminals, C-140/04, Recueil, стр. I-8245, точка 31).
- 31 Освен това при подобни обстоятелства възникването на митническо задължение се обосновава с обстоятелството, че тези стоки, които реално се намират в митнически склад на територията на Съюза, са щели да подлежат на облагане с мито, ако не са се ползвали от режима на митническото складиране, предполагащ отложено плащане. Поради това кражба, извършена в митнически склад, води до преместване на тези стоки извън митническия склад, без да се извърши митническото им оформяне. Следователно презумпцията, възприета от Съда в Решение по дело Esercizio Magazzini Generali и Mellina Agosta, посочено по-горе, че при кражба стоката постъпва в икономическия оборот на Съюза, продължава да е релевантна, независимо че Митническият кодекс вече не съдържа текста на посоченото в това съдебно решение девото съображение от Директива 79/623.
- 32 Във всички случаи, както е посочено в точка 25 от настоящото решение, при безвъзвратна загуба на стоката вследствие на непреодолима сила член 206 от Митническият кодекс не позволява да се изключи възможността от възникване на митническо задължение, когато е налице хипотезата на отклонение на стока от митнически надзор, посочена в член 203, параграф 1 от този кодекс.
- 33 От изложените съображения следва, че кражбата на стоки, настъпила при обстоятелства като тези по делото в главното производство, поражда вносно митническо задължение съгласно член 203, параграф 1 от Митническият кодекс и с оглед на изложеното в точка 28 от настоящото решение кражбата на стоки, поставени под режим на митническо складиране, както е случаят по главното производство, не попада в приложното поле на член 204, параграф 1, буква а) от същия кодекс.
- 34 При тези условия, тъй като член 202 и член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс не са приложими в делото по главното производство, следва да се пристъпи към тълкуването на член 206, който се прилага само в случаи, при които съгласно тези разпоредби може да възникне митническо задължение.
- 35 Що се отнася до довода на френското правителство, с който то приканва Съда да вземе предвид член 233, буква в) от Митническият кодекс, следва да се подчертае, че в съдебното заседание Harry Winston и Европейската комисия с основание изтъкват, че тази разпоредба се прилага само за стоки, декларирани за митнически режим, който включва задължението за плащане на митата, а доколкото режимът на митническо складиране е режим с отложено плащане, той не удовлетворява посоченото условие. По тази причина в настоящия случай не следва да се разглежда хипотезата на погасяване на митническото задължение, предвидена в член 233, буква в) от Митническият кодекс.
- 36 Предвид гореизложеното на първия въпрос следва да се отговори, че член 203, параграф 1 от Митническият кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че кражбата на стоки, поставени под режим на митническо складиране, представлява отклонение на посочените стоки по смисъла на тази разпоредба, което поражда вносно митническо задължение и член 206 от този кодекс се прилага само в случаи, при които може да възникне митническо задължение съгласно член 202 и член 204, параграф 1, буква а) от посочения кодекс.

По втория въпрос

- 37 С втория си въпрос до Съда запитващата юрисдикция иска да установи по същество дали член 71 от Директивата за ДДС трябва да се тълкува в смисъл, че кражбата на стоки, поставени под режим на митническо складиране, съставлява данъчно събитие и води до изискуемост на ДДС.
- 38 От преюдициалното запитване се установява, че според запитващата юрисдикция съгласно член 71, параграф 1, първа алинея от Директивата за ДДС данъчното събитие и изискуемостта на този данък в случая по главното производство настъпват едва в момента, в който стоките престанат да бъдат в обхвата на приложение на режима на митническо складиране.
- 39 Както обаче следва от представените пред Съда писмени становища на няколко държави членки и на Комисията, в конкретния случай трябва да се приложи член 71, параграф 1, втора алинея от Директивата за ДДС, съгласно който данъчното събитие настъпва и данъкът става изискуем в момента, в който настъпи митническото събитие и митата станат изискуеми.
- 40 В член 70 от Директивата за ДДС е установен принципът, че данъчно събитие настъпва и данъкът става изискуем, когато стоките се внесат. Така в член 71, параграф 1, първа алинея от Директивата за ДДС е предвидено по-специално че когато при въвеждането в Съюза стоките се поставят в режим на митническо складиране, данъчното събитие настъпва и данъкът става изискуем едва когато стоките престанат да бъдат в обхвата на този режим. Втора алинея от този член обаче се отнася до конкретната хипотеза, при която относно внесените стоки, които подлежат на облагане с мита, земеделски налози или такси, имащи равностоен ефект, установени в рамките на дадена обща политика, данъчното събитие настъпва и данъкът става изискуем, когато данъчното събитие по отношение на тези налози настъпи и те станат изискуеми.
- 41 В това отношение следва да се напомни, че ДДС при внос и митата имат сходни основни характеристики, доколкото двете публични вземания възникват при внос на стоки в Съюза и последващо допускане на тези стоки в икономическо обращение в държавите членки. По-нататък, тази успоредност се потвърждава от обстоятелството, че член 71, параграф 1, втора алинея от Директивата за ДДС позволява на държавите членки да обвържат данъчното събитие и изискуемостта на ДДС при внос с митническото събитие и изискуемостта на митата (вж. по-специално Решение на Съда от 6 декември 1990 г. по дело *Witzemann*, C-343/89, Recueil, стр. I-4477, точка 18, както и Решение на Съда от 29 април 2010 г. по дело *Dansk Transport og Logistik*, C-230/08, Сборник, стр. I-3799, точки 90 и 91).
- 42 В делото по главното производство, доколкото съгласно член 203 от Митническият кодекс митническо задължение възниква в момента на отклонението от митнически надзор на стоките, поставени под режим на митническо складиране, т.е. от момента на кражбата на посочените стоки, следва да се приеме, че ДДС става изискуем в същия момент съгласно член 71, параграф 1, втора алинея от Директивата за ДДС.
- 43 Решение по дело *British American Tobacco и Newman Shipping*, посочено по-горе, не може да постави под въпрос този отговор. Всъщност, докато в делото, по което е постановено посоченото решение, разглежданото данъчно събитие е било възмездната доставка на стоки, в делото по главното производство данъчното събитие, на което се позовава митническата администрация, е вносът на стоки. Поради това отговорът, даден от Съда в Решение по дело *British American Tobacco и Newman Shipping*, посочено по-горе, че кражбата на стоки не може да се счита за възмездна доставка на стоки и следователно не подлежи на облагане с ДДС, не може да бъде приложен към обстоятелствата в настоящия случай.

- 44 Всъщност в делото по главното производство данъчната основа е можело да бъде установена, тъй като данъчното събитие за ДДС е било вносът на стоките. Кражбата на стоките е породила вносно митническо задължение, а изискуемостта на митата е довела автоматично до изискуемост на данъка.
- 45 С оглед на гореизложените съображения на втория въпрос следва да се отговори, че член 71, параграф 1, втора алинея от Директивата за ДДС трябва да се тълкува в смисъл, че кражбата на стоки, поставени под режим на митническо складиране, води до настъпване на данъчното събитие и изискуемостта на ДДС.

По съдебните разноски

- 46 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) **Член 203, параграф 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че кражбата на стоки, поставени под режим на митническо складиране, представлява отклонение на посочените стоки по смисъла на тази разпоредба, което поражда вносно митническо задължение. Член 206 от този кодекс се прилага само в случаи, при които може да възникне митническо задължение съгласно член 202 и член 204, параграф 1, буква а) от същия регламент.**
- 2) **Член 71, параграф 1, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че кражбата на стоки, поставени под режим на митническо складиране, води до настъпване на данъчното събитие и изискуемостта на данъка върху добавената стойност.**

Подписи